

Egri Viktor

ÉRVSEBÉSZET

PÁRATLAN OLDAL - LXIII. évfolyam, 12. szám, 2019. március 22.

Ha láb és láb között kell választani, nem hezitálhat a haza. Inkább egy góltra lendülő, kisportolt lábikra, mint ezer fonnyadozó, szürke létet vonzó. A lábak hierarchiája kialakított, elrendeltetett. *Egy lábat ugyan nem lehet keresztbe tenni, de kereszténydemokrata hazánk fundamentuma mégis lábáldozatokat kíván.*

Amikor az anyagi ellátatlanság nyomán megszűnő érsebészeti ellátásról, kiürülő érsebészeti osztályokról, külföldre távozó érsebészekről olvasunk, nem ítélnünk elhamarkodottan. Figyelembe kell vennünk, hogy ugyanakkor a hétvégén az állami vállalatok szponzorálásából, adókedvezményekből, tao-támogatásokból, állami segítségből működő futballcsapatunk által idecsábított légiós játékosok milyen szép gólokat is lóttak. Lábbal. Ha az értesülés önmagában nem jelentene kellő megnyugvást, az állami sportcsatorna gólösszefoglalója készséggel áll rendelkezésünkre az öröm egyértelműbb átélésére. Micsoda gyönyörű gólok! És milyen ócska, semmire sem jó, sorvadt végtagok a másik oldalon. Érthető, hogy azokat nem mutatják be csilli-villi stúdiók rumbatökös-lampionos mosolykarneválja közepette! Itt aztán nincs is több kérdés.

Mit számít már, hogy a költségkímélő ellátás eredményeként magyar emberek tagjaiból épülnek a jövő számára apró mészkőhegyek?! Örüljünk! A szerveshulladék-tárolókban érnek magyar Parnasszussá síp- és szárkapocscsontok, combcsontok, talpcsontok, sajkacsontok, ugrócsontok, bokacsontok, lábközépcsontok, kis- és nagylábujjcsontok és a köztük sorakozó többi, hogy majd, ha kirohadt közülük az ezernyi ínszalag, izom és húscsapat, valaki rájuk állva énekelje meg a magyar futball legújabb dicsőségét.

Addig álljunk fél lábon!